La mujer en Vallés

por Carmen CORBI

Una finestra al carrer

Amb tota la tendresa de l'innocencia

En els estudis sempre anaven a una, i quan, com cada dia es trobaven, es deien tot rient: —Mira que en som de beneits, per què ens farà tanta ilusió parlar i dir-nos les nostres coses? I així s'anava fomentant una sincera amistat...

...Però un matí, resplendent de sol, ell li va dir: Saps?, ja no podrem ser companys d'escola!, el meu pare ha decidit que el proper curs el fagi fora d'aquí... Ella, no va saber què respondre, era tant la seva sorpresa que ni tan sols se'l va mirar...

Però, va dir-li ell, tot apropant-se: això no serà pas obstacle perquè jo continuï tenint-te per la meva amiga tan volguda!

I va refermar aquests mots amb un petó a la seva galta...

PARA TI, MUJER

¡Qué hermoso es dar sin esperar nada a cambio! Olvidando todo cuanto se hace, sabiendo que descartar el YO para dar paso al TU, es la mejor de las compensaciones espirituales que existen. Qué de situaciones negativas lleva ese olvidarse de los demás, es como si se bajara a un pozo profundo donde en el fondo esperara el vacío. Saber estar atenta a esos detalles humanos donde no hay necesidad de que se diga nada para adivinar ese mucho necesario. Es como ir avanzando sin volver atrás la cabeza; es querer aprovechar al máximo todos esos instantes nuestros; es realizarse en esa profunda asignatura del valor HUMANO; es aprender sin descanso que TODOS estamos AHI, viviendo como sea; por todo ello nos pertenece toda esa comunidad desconocida que pasa muchas veces gimiendo por nuestro lado, y de la que tan bonitamente nos desentendemos por aquello de que: —CADA PALO QUE AGUANTE SU VELA—. Bonita manera de actuar, y que a la postre nos dejará huérfanos de todo calor humano, pues no habremos levantado ni un solo dedo por nadie. Hay otro mal hacer en eso del DAR cuando interesa por motivos materiales: entonces no se regatea nada, incluso se llega al servilismo, para lograr lo propuesto, sea como sea, y muchas veces se pierde la propia estimación por salir airoso de ese triste PAPEL. Que fácil es todo! y como lo complicamos sin ton ni son, ¿por qué no pensamos ante todo un poquito que nuestro deber es no humillarnos?, sino todo lo contrario, ser de VERDAD nosotras, y dejar de lado esas falsas promesas que jamás se cumplen, por estar enlazadas con la peor intención. No es lo mismo escalar una cima, que regatear favores, ¿por qué no bastarse uno con sus valores propios sin esperar a que los otros los aquilaten a su manera? Tener seguridad en una misma es la mejor esperanza para seguir esa senda del buen hacer, no dejarse amilanar por nada ni por nadie. Ser siempre fiel a sí misma, huir de los halagos fáciles, que seguro que buscan algo poco agradable, valorar las palabras dándoles su justo valor, y saber cuando se tiene que callar a tiempo, es rentable, amiga, te lo aseguro. Piensa que no hay necesidad de buscar situaciones límites en eso de ayudar, a veces encontrarás una persona con esos días grises que a veces se tienen. Es el momento de contagiarle el lado bonito, para que olvide el negativo, y así con sorpresa captarás cuan fácil es ponerse a nivel de un TERCERO. No tiene desperdicio...

Relleu en la Banca

Una important institució bancària a casa nostra, Banca Catalana, ha promogut el seu director local, Antoni Mestres i Prades un càrrec d'envergadura i responsabilitat, com és el de coordinador general de serveis per una extensa zona que agafa tota la nostra comarca, part del Maresme i Barcelonès i vàries poblacions importants d'altres comarques veïnes.

L'avançada tecnologia informàtica al servei d'una àrea tan extensa i rica en possibilitats industrials i de tota classe, manejada per una voluntat experta, sens dubte farà que s'aconsegueixi una més dinàmica inter relació entre capital i treball, servits i servidors, laboriositat i crèdit; que és el que precisament es proposa l'entitat de la qual parlem. Una vegada més serà el triomf de la intel·ligència sobre les circumstàncies; de la cosa humana sobre el sistema.

Des del seu nou lloc de treball, no dubtem que Antoni Mestres i Prades col·laborarà amb els que avancen, treballarà amb els que treballen, ajudarà als que s'ajuden; i continuarà per damunt de tot, des d'una més alta esfera, la labor callada i anònima que tantes i bones amistats li ha proporcionat a casa nostra.

Per tal d'omplir el buit deixat per l'amic Mestres, Joan Llach i Marco ha estat nomenat director; pel que és de creure ha quedat en bones mans un càrrec tan delicat.

Creiem sincerament que fer sana economia és crear treball..., és fer progrés..., és fer país!... I perquè creiem també en les immenses possibilitats que es desprenen d'una actuació humana i responsable en afers tan delicats com són les relacions econòmiques a través de la banca, ens felicitem, i felicitem de tot cor als dos bons amics, augurant-los el millor èxit en llurs noves missions.

R.

Vallés, 2/4/1977, p. 25 / Revista del Vallès / Arxiu Municipal de Granollers